

Pedro Mañas

David Sierra Listón

MARCUS POCUS

Màgia a domicili

Estrella Polar

Màgia a domicili

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Marcus Pocus. Magia a domicili*

© del text: Pedro Mañas, 2022

© de les il·lustracions: David Sierra Listón, 2022

© de la traducció: Xavier Rodríguez Cervelló, 2022

Disseny i maquetació: Endoradisseny

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2022

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: juny del 2022

ISBN: 978-84-1389-224-5

Dipòsit legal: B. 9.330-2022

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Ei, no vulguis córrer tant!

Que no ho veus, el que hi posa a dalt? Jo de tu pararia de llegir ara mateix! Si continues, et ficaràs en un bon embolic. I més gros que el teu dit gros... després de picar-te'l amb un martell.

Ah, que tant te fa?

Genial, això vol dir que ets dels meus! A mi els embolics també em persegueixen vagi on vagi.

Ara que hi penso, potser soc jo qui els persegueix i no al revés.

Em dic Marcus i soc un nen completament normal. O sigui, que m'encanta jugar amb els meus amics, anar amb bicicleta i treure a passejar la meva mascota.

El que no sap gairebé ningú és que la meva mascota és un ocell màgic, la meva bicicleta vola i els meus amics són tots... APRENENTS DE BRUIXA O BRUIXOT! Suposo que això ja no és tan normal.

Bah, no et pensis que això de viure envoltat de bruixots em faci por. Suposo que és perquè jo també en soc un. De fet, estudiem màgia junts en una casa abandonada.

Sincerament, a mi m'hauria agradat més ser un superheroi..., però això de la bruixeria no està

pas malament tampoc. L'única diferència és que fas servir una vareta en comptes d'una capa. Bé, i que no dus unes malles que t'estrenyen.

Fora d'això, vaig descobrir que tenia superpoders igual que el protagonista d'un còmic.

No, a mi no em va picar cap aranya radioactiva. A mi se'm va fer caca al damunt un

corb rondinaire. Imagina-t'ho. Era una nit de boira i jo estava tot sol enmig de la natura.

Entesos, era el meu antic jardí..., però hi havia acampat ben bé al mig. Les nits d'estiu em deixen dormir fora perquè m'encanta l'aire lliure.

De cop, xof! O més aviat, XOF! Aquella caca va retrunyir sobre la meva tenda amb lletres majúscules.

Em vaig pensar que els dinosaures havien tornat, però no. Al final només era un corb que voletejava entre la boira. L'ocell em va aterrar a l'espatlla i em va picar afectuosament l'orella.

Era la meva mascota màgica i m'havia triat perquè fos el seu bruixot. Apa!

De nom li vaig posar Sr. Llamp, igual que el meu superheroï favorit. Té una mica de mal geni i de vegades emprenya els altres aprenents. Sobretot la pobra Anna Kadabra.

L'Anna és la meva nova veïna, la meva companya de classe i una bruixa una mica pocatraça. Encara me'n recordo de quan va confondre la seva vareta màgica amb un carbassó. Però bé, també és la meva millor amiga.

Últimament, a l'Anna li ha agafat la dèria d'escriure llibres amb les nostres aventures.

—Anna Kadabra —vaig somriure quan ho vaig saber—. Estàs com una cabra.

—Marcus Pocus —va respondre ella—. Tu estàs com un llum. Encara més: com un *focus*!

No l'hi diguis, però té raó. Per això he decidit escriure les coses que l'Anna no s'atreveix a explicar-te. Aventures tan boges que espantarien fins i tot el millor mag del món, que, per cert, es fa dir el Gran Petarroni... i em va ficar en un dels meus famosos embolics!

